

ČUKE na PALCI.

Izhaja vsak četrtek. — Uredništvo in upravnništvo v Gorici, Via C. Favetti 9. — Tiska Narodna Tiskarna. — Izdajatelj in odgov. urednik FRANCE BEVK
Cena oglasa: 1 milim. višočine v širini enega stolpa L. — 80, za trgovske reklame, bančna obvestila, poslana, vabila, naznanila itd. vsaka vrsta L. 1.—
Celoletna naročnina L. 15.— Za inozemstvo L. 22.50.

leto IV.

GORICA, četrtek dne 5. februarja 1925

št. 6.

V POLITIKI VESELO VSE JE ZA PREDPUST.

Vse zdaj je opereta,
politike ni več,
kar resno misli, dela,
vse zlezlo je za peč.

Ubirajmo si strune,
saj zdaj je pust rogat,
bo konec maškerade,
pa pojdemo vsi spat.

Če svet je nor in pleše,
naj bomo resni mi?
Politika norčeva
je bila žive dni.

Nas resno ne vzemite,
saj vse je le za špas,
mi pojemo, igramo
vam le za kratek čas.

Ko bode vam zadosti,
odidemo domov,
pač vstanejo vam druge
še seme iz grobov.

Skočimo, zaigrajmo,
po svetu naj doni:
»Smo maškarne predpustne,
ti — trila — lila — li!«

Mi dobro se imamo,
dokler je norec kdo,
ki vrata nam odpira,
in nam drži roko.

Ko hitro nas spoznajo,
bo konec vsch zabav;;
saj vé že pol dežele,
da prazen smo bavbavle

Čuk je izvedel od kmeta, ki je na polju oral, da mu je vse skup »ena figa«.

»Pa kako?« je vprašal Čuk. »Eno stranko imate pa le rajši kot drugo.«

»Seveda«, je dejal kmet. »Tako. Najrajši bi bil, če lahko izbiram, da bi eni v vodo pocepali, drugi pa radi tega od smeha popokali, da je vseh konec.«

Če bodo tudi tako volili, bo volilen rezultat res »lušten.« To pravi sam

Čuk na palci.

Veseli dogodek v družini.

Gorica, 5. februarja.

Te dni je pa res pustno na svetu. Niti časnikov nimamo več, kot se spodobi. Čuk na palci je kupil list, da bi se, kot se spodobi izobraženi pfi-ci, informiral o notranji politiki. Pogleda na prvo stran: nič. Samo dolgočasje. Pogleda na drugo stran: nič. Na tretji strani so dnevne novice in na četrti sami inserati.

Ves nevoljen je zagial Čuk časopis v kot. Danes človeku niti ne privoščijo, da bi se pošteno informiral kot se spodobi, ampak ti izdajo tako cunjo, kot bi bili vsi uredniki pijani. Čuk na palci je sicer slišal pripovedovati, da so oni dan hodili možje postave od urednika do urednika, in jim šepetali, kaj ne smejo pisati. Ampak da je od prepovedanega tako malo ostalo, tega še misliti ni mogoče.

Je že res, da je najbolje, če se dežela ne razburja, ker se razburja že itak zadosti radi rastoče draginje. Toda zadevo bi lahko uredili vse enostavnejše. Kratkotrajno bi odpravili parlament, volitve, poslance, ministre in stranke z enim samim odlokom, pa bi bil absoluten mir v državi. Še na misel bi nikomur ne hodilo, da bi se kregal.

Časopisi bi pa tudi ne prišli v skušnjavo, da bi pisali o tem, kar odpadla bi cenzura, jeza, in še vse druge stvari, ki spremljajo konfiskacije, ki se vlečejo že najmanj tako dolgo kot Matteottijev proces, bo baje končan o svetem Nikoli, ako Bog da, ali pa še pozneje.

Kar se tega in onega tiče, ni mnogo bolje v S. H. S., kjer se vrše volitve na način, da je že pred 8. februarjem v preveliki vročini volilnega boja temu in onemu vpihnilo luč življenja. Vpihnili so tudi že par listov, da ne bodo pisali »o nasprotnih strankah«, proti državi.

Čuk na palci do tega trenutka ni mogel izvedeti, če se je vsem strankam posrečilo, da prepričajo svoje volilce, da bodo imeli črno za belo. Upanje, da je v tem oziru uspeh popolnoma dosežen in da bodo zletele kroglice čisto po paragrafih v skrinjice in da vsak dobi svoje,

Mali Pepček je požrl krajcarček. Celih 48 ur je vse sorodstvo napeto čakalo na veseli dogodek, da zgubljeni novc pride zopet na dan.

Karlo:

KANDIDAT.

Pisalo se je leto gospodovo 2225. Sedel sem na senčnatem vrtu vipavske kolodvorske restavracije in pil braziljsko kavo.

Takrat smo dosegli Slovenci v Italiji svojo autonomijo. Knjiga, ki sem jo imel pred seboj je pisala, da radi smoternega in požrtvovalnega delovanja slavnih prvoboriteljev in odličnih narodnih voditeljev. Njene meje so se raztezale prav doli do Tagliamonta pa na vzhodu do Raše v Istri. Gospodarsko smo dvignili svoje dežele do popolnosti, gotovo je k temu pripomoglo to, da so se naši politikj nesebično združili in s krepko fanglo zastavili pot gospodarskemu propadanju. No, da smo dovolili italijanom nekaj malovrednih koncesij, tega niti ne omenjam. Italijaščina v naših šolah — dasi smo se borili proti nji — ampak navsezadnje — glavno je narodu — kruh. Tega mu preskrbi, pa se tudi za šole ne bo tako karpiciral... Glavno je, da smo dosegli — nekako gospodarsko avtonomijo s tem, da smo se zedinili.

Bližale pa so se takrat državnozbornske volitve. Naša

avtonomna edinica je postala štirindvajset list, kar pomeni, da smo postali politično zrel narod. (Slovenija v Jugoslaviji jih je postavila na primer štirinšestdeset.) In tako je hotela tudi mene spraviti, moja stranka na poslansko klop v rimski parlament. Da nisem imel nič proti temu, si lahko mislite, kdo bi bil še tako frivolni človek, ki bi se bal žrtvovati se za — avtonomijo — slišite — za avtonomijo.

»Pravičen človek si, nikomur nisi napravil krivice in niti v mislih nisi grešil proti — avtonomiji — pa na vsak način si boš pridobil volilcev.« Tako se sem se tolažil in prebal svojo braziljsko kavo.

Vlak je privozil na vipavski kolodvor. Med množico, ki je izstopala, se je prikazala grivasta glava mojega prijatelja Dragotina. Vrgel mi je na mizo: »La voce di Aidussina.«

»Beri!«

Odprl sem in čital: »Kako si upa! — Kako si upa kandidirati gospod Karlo Bajd, krivoprisežnik iz l. 2202! V Lokavcu je ukradel vdovi, gospej Krskovi edini košček polja, ki ga je imela, da je preživljala svoje otroke. Proč s takim kandidatom!«

»A?«

»Asa...?« je zmigal z rameni prijatelj Dragotin.

»Di dio, še nikdar nisem bil v Lokavcu!«

(NB. Od takrat me je ta časopis nazival: »Krivoprisežnik Karlo«).

Kaj takega! Ves razburjen sem letal po Vipavi! Pri hotelu iz stare rodbine Ferjančičev sem se obregnil z nosom, na debelega gosp. notarja, ki mi je v zahvalo pomolil pod nos: »Voce di Vipacco.«

Hlastno sem prebral te le vrstice: »Nesramen lažnik« — gospod Karlo Bajd, kandidat stranke nezadovoljnežev (S N) je po Vipavi raztrosil nesramno laž, da je bil oče našega spoštovanega in nad vse pravičnega nosilca liste g. dr. Piskleža zaprt radi umora. Da mu to dokažemo, imamo pripravljene priče, Janeza Dolgouha in Pepeta Dolgosluha. To je največja nesramnost, kar se jih je kdaj zgodilo na svetu, da v svrhu svojih političnih namenov vlačijo na dan tako umazane laži o odličnem slovenskem rodoljubu in prvoboritelju za avtonomijo. — Ljudstvo, ti sodi!«

»Mhm! Šjor Karlo!« se je zarežal g. notar.

Mimo je privozil dr. Pisklež

Srečen parček.

NEVESTA. Ali mi pa boš zvest?

ŽENIN. Kako da ne? Če te le pogledam, takoj vidim, da sva drug za drugega kot ustvarjena.

nan! — Od varnostnih organov smo izvedeli, da je oni tajinstveni morilec iz »via 30 ottobre« identičen z gospodom Karlom Bajdom. Policija mu je že na sledu! In čujte, ta človek hoče kandidirati za narodnega poslanca!

Hudo sem zakašljajal, ker se mi je zateknilo, planil sem k ženi in jo kleče prosil, naj še ona prebere, če je res tako zapisano. Ko mi je prestrašeno potrdila, sem zagrabil za klobuk, vdrl iz sobe po stopnicah navzdol in blodil... blodil po temnih staromestnih ulicah, kadar je kdo zaklical: »voče!«, mi je bilo vroče, kadar sem zagledal karabinerja — mi je bilo — tudi vroče.

Pritaval sem v predmestje Zemono. Vstopil sem v zakaženo gostilnico in naročil četrtr manškega. Sredi sobe je plesala plesačica iz kabareta, vsako toliko časa je stopila h kakemu gostu, da mu prižge cigareto, da ga pogladi po lasih, meni je prinesla... »Voce di Trieste« — popoldansko izdajo. Nato je pričela listati, tedaj, tedaj — ah: »Gosp. Karlo Bajd v inozemstvu! — Radi odkritega zločina iz »via 30 ottobre« se je kandidat Karlo zbal in ubežal v inozemstvo. Naš dopisnik poroča, da se nahaja na Dunaju. Opozarjamo na to merodajne oblasti!»

Zamigljalo mi je pred očmi, zavrtela se je plesačica in po zraku so plavali kisli obrazi pivcev. Za božjo voljo, ali se mi meša, ali sanjam. Planil sem iz gostilnice, ne da bi plačal in šele pred eroplanom sem se domislil, da sem pustil v gostilni svojo srebrom okovano palico. Sedel sem v poštni eroplan in se pripeljal na aerodrom na Ogrado. Nato sem si zavihal ovratnik, potisnil klobuk na čelo in se podal v uredništvo »Voce di Verpogliana«, ki je bilo glasilno moje stranke.

Na pragu sem butil ob glavnega urednika, ki mi je galtano ponudil — ne cigarete — ampak »Voce di Monte-

svoj auto in se, škodoželjno nasmehnil.

(NB. Od takrat me je nazivala »Voce di Vipacco« le: »Nesramni lažnik iz Vipave.«)

Kakor divja zver, ki jo preganja lovec, sem bežal v »Giardin grande« na Police in se pazljivo ogibal raznašalcev časopisov, ki so neprestano kričali: »Voče... voče... voče...« Meni pa je bilo ob vsaki besedi — vroče.

Tiho sem se stisnil v neki temni kotiček kavarne »Evvi-va anno 1924.« Na mizici je ležala — »La Voce di Aidusina« — opoldanska izdaja.

Streslo me je po vsem životu: »Resnica je potrjena! — Gosp. Karlo Krivoprisežnik trdovratno molči in s tem priznava svojo krivdo. Opozarjamo na to slavno občinstvo!»

Planil sem po koncu: »Cameriere! Pagare!»

»Saj še niste nič naročili!«

»Tako? Adijo!«

Zagrabil sem za klobuk in odhitel v park. Sedel sem se na klopico in zatisnil oči in mislil, mislil, se ščipal in vlekel za lase, ali bedim ali spim.

»Voče... voče... voče... vo-oče!«

Planil sem po koncu in bežal po mestu iz enega konca v drugi, kadarkoli sem zaslišal »voče... voče!«, sem krenil po starem mestu Hribu. Po velikih ovinkih sem prispel opoldne domov kakor potnik, ki je preromal petdeset milj. Na mizi je ležala — »Voce di Trieste!« ... Tresel sem se, žena me je vprašala, če imam mrzlico, in si nisem upal prelistati časopisa. Ravno sem se lotil žalostnega »stokfiža«, tedaj se je zgodila nesreča, da je žena obrnila list in v obraz se mi je zarežalo: »Znani morilec iz »via 30 ottobre« dog-

Fr. St-i.

Divji in nedeljski lovci.

Komedija v štirih dejanjih s petjem.

(Dalje.)

LASKAR (sam): Kar potim se! Na mesto cvrčka bo prežgajka v kajhi in še kejšno »cebadu« (brco) dobim povrhu. In glih dan's, ko pridejo mandrijski haspuodje na jaho in bi zeslužu par kruonc za pomouč na jahi! ... Piet kej dnu (tednov) ne buo falilo, čie me sama Mamka božja ne rejši! (Vzdigne roke z rožnim vencem k podobi M. B.)

LOGAR (za kulisami): Aha, tu so lestve in vrata v podstrešje! Tam bo srnjak skrit!

PRVI OROŽNIK: A vrata so zaklenjena!

DRUGI OROŽNIK: Zlomimo jih!

LOGAR: Laskar naj jih odpre! (Se vrnejo na oder).

PRVI OROŽNIK: Vrata v podstrešje si zaklenil, Laskar; že veš, zakaj...

LASKAR: Kakuoši so tam hor, ključ pej skriva moja Barbka, vejo.

LOGAR (in orožnika se spogleduje): Aha!

LASKAR: ... pej žie nejdemo ključ od kašče. Pej pruos'm, ko bi ad'n od hspuodu tacajt malu pozibu, de se rievče ne zbedi, ka'ma, vejo, hliste an vrucinu... Pej Jeh pruos'm, de bi buolj na tiho šrajali...

LOGAR: Pa čigav je ta otrok v zibelji? Anti ni Tvoj?

LASKAR (se duši smeja): Ne, haspuod feršner, nej muoj, nej! Kej pej mislijo? — Vejo, moja hčier ha je dobila, vejo tista, k'je bla v Trstu v sležbi pr ani fajn ano halant haspuodi, vejo. Pej tejš fantine je, glih kot an srnjač'k, vejo.

PRVI OROŽNIK da znamenje mlajšemu, češ, naj on ziblje »otroka.« (Laskar, logar in prvi orožnik na levo).

DRUGI OROŽNIK (sede in se namrdne pri nenavadnem poslu): Stavim, da je srnjak skrit v podstrešju... Danes nam Laskar ne uide... Kako predrzetat je to! ... Pa njegov bodoči zet Štefan ni prav nič boljši! Za enkrat bomo gnali starega, prihodnjič pride pa Štefan na vrsto!

LOGAR (se vrne s prvim orožnikom in Laskarjem): Dobro si ga skrtil, Laskar, ne moremo ga najti. Pa nam že prideš v pest in pred cev! Ne bom Te več lovil po gozdu in skalovju, a moja karabinka Te najde, ko Te prvič zalotim pri tatvini!

LASKAR (sede zopet k zibelji in izvleče molek).

PRVI OROŽNIK: Le pomni, Zuta, se že še vidimo!

LASKAR: Ej, zakej pej ne, zdej, ko vejo, kje sem doma!

LOGAR (in oba orožnika odidejo na sredo).

spino«. Mrzlično sem preletel naslove...: »Nesramni avstrijakant! — Čudno, a res! Dobro poznani gospod Karlo Bajd, kandidat stranke nezadovoljnežev, je čisto navadni avstrijakant. Kajti včeraj se je pri nas zavzemal za svoje prednike, ki so bili znani kot pristni avstrijski petolizniki in zahrbtni izdajalci slovenskega naroda. Ljudstvo! Take voditelje si izbiraš!«

»Gospod urednik, meni se meša, pomagajte mi, povejte mi, ali se mi res meša?«

Planil sem k poduredniku, uslužno mi je ponudil — ne roke, ampak: »Voce di Udine.« Obupano sem prelistal: »Izdajalec! — Iz gotovih krogov prihajajo vesti, da je znani gospod Karlo Bajd v tajni izdajalski zvezi z Jugoslavijo. Danes dopoldne je imel v neki gostilni našega mesta revolucionarni govor o jugoslovanski ideji: Ljudstvo, komu zaupaš? Hočeš zopet nazaj pod kruto roko habsburškega dediča? Dol z izdajico!«

»Gospod, podurednik — jaz umiram, če že nisem umrl. Pomislite: na Dunaju, v Udinah, v Trstu in — v Vipavi, vse ob istem času. Povejte mi, ali sem res pri vas, ali je to samo moj duh. Strašno se tresem, ko grem po ulici, vedno se bojim, da ne srečam samega sebe! Jaz, jaz moram... iti...!«

Planil sem iz uredništva! Iz zvonika je dajal mežnar signal z električnimi lučmi (ker zvonov zvečer ne uporabljamo več). Zdelo se mi je, da pleše tam: »K. K. P. r. N. a. Izdajalec...« Bežal sem. Pred gradom je igrala godba: »Krivoprisežnik Karlolopovizvopavetatznanimorilecizviatrentootobrestrahopetenzločinecin austrijakantizdajalec«.

Bežal sem po drevoredu na

Kdo bo izvoljen v S. H. S.?

Čas za piruhe se bliža,
kaj prinese nam sedaj?
Če nam ne poveš še, Čukec,
pa namigni malo vsaj.

Kraljeval naprej bo Pašič,
bo li Radič zletel v svet,
če bo še močan Korošec —
bodo ti trije li spet?

Ali pa se kaj se kaj obrne,
v desno ali levo stran,
kakšna li bo ljudska volja
v februarju osmi dan.

Čuk na palci zmaje z glavo
in pové vam to smejé:
»Če povem vam, pa bi rekli:
jajce več kot puta vé!«

Police, električne luči so migljale, se mi smejale in me jezile. Iz daljave je vdarjala trompeta: »Krivoprisežnik, Krivoprisežnik... Vedel sem, zagotovo sem vedel, da li mi žena prinesla na mizo za večerjo: »Krivoprisežnik.« — Bežal sem in sem pribežal v kavarno, ki ni ležala daleč od reke Vipave, ki je bila rajsko no regulirana še na občinske stroške iz časov črne revolucije. »Cameriere! Čaj!«... »Krivoprisežnik?« Planil sem iz sobe brez klobuka in sukne in bežal, bežal vedno dalje po aleji, vedno je hodil nekdo za menoj in tiho kričal: »Krivoprisežnik!« Sto jih je bilo, dvesto jih je bilo, čutil sem, da stopajo za menoj, podajo in pobirajo kamufe. — Že je bila blizu Vipava, še deset korakov, še dva. Ozrl sem se! Tri postave so se ritalje, tri debele glave in kričale na vsa usta: »Krivoprisežnik!«

Še en korak, en sam. Že sem stal na nasipu, razprostrl roke in — bumf v vodo!... in... zbudil sem se. Tončk, Pepi in Maksel pa so me v Vipavi v »Podskali« vlekli za lase iz reke Vipave, kamor sem bil planil v spanju, v katerega me je bilo zazibalo prijetno popoldansko solnce. Tam pod kostanjem pa je stala mizica in na ti mizici je ležala poleg pašarete knjiga, ki je bila odprta tam, kjer je bilo napisano: Mark Twain »Kandidatsko radosti.«

LJUBLJENI SOPROG.

»Kupi mi vendar lepi popoldni klobuk, ki sem ga videla v izložbi in mi tako zelo vgažala!«

»Ti veš, da mi je vsaka tvoja prošnja ukaz in da si ne pustim ukazovati.«

LASKAR (porogljivo): Pej duobro nej se majo, haspuodje! (Kratka pavza.) Zahvalen buod Buoh an Ti, prelüba Mamka božja! (Pade na kolena pred podobo.) Šie Ti uküp'm olja, de buo nimir horejla lüčka pred Tvojo svieto poduobo! (Stopi k oknu in gleda za obiskovalci.) — Mejdüška, al jo mahajo v dolino! — (Odgrne zibel, vzdigne srnjaka, ga prime pod levo pazüho, ga nese do okna in med rogovjem sključi desničo v veliko, trdo figo.) — Zdej Ti bo kmalu buolše, ti rievček, an tüdi hliste Ti pasájo. Prehladilo se tüdi nejsi, ko se Te haspuod arožnik takuo fajnzibalil! —

IV. PRIZOR.

LASKAR, ŠTEFAN, pozneje BARBA in CILKA.

ŠTEFAN: Kam ste ga bili skrili, da ga niso našli? Videl sem jih, kako so odhajali praznih rok...

LASKAR: Use so prebrskali hlih ko kakuoši hnoj na brjači (dvorišču), pej ha nejsi nejšli...

ŠTEFAN: Pa kje je bil srnjak skrit?

LASKAR: Le počakaj, vse zvejš! — Dvej sto koraku so b'li za mano, glih komej sem jo ubrau do hiše, pej nejs'm vejdu, kam bi ha djau, pej s'm ha položü v zibko... An ko s'm moru jet odpisrat kaščo, ha je an arožnik zibu...

ŠTEFAN (se smeje): Mejdüška, ta je dobra! To morate povedati g. Starovaškemu, da jo zapiše!

LASKAR: Bom, bom. »Še za en listček vinca bo dau«, ko jo bo slišu. — A Ti, Štefe, nejsi tüdi Ti nekej smediü tam za Praprotjo?

ŠTEFAN: Tisto staro lisico sem pilünil, ki je nama že dve leti nagajala tam okoli Praproti.

LASKAR: Tüdi fajnl!

ŠTEFAN: En zajček je tudi padel.

V Bizjakovem listniku sta spravljena oba kosa.

LASKAR: Zdej ha pej razdieneva, pej bo cvrčka za večierjo; jest s'm se pej bau, de bo sama prežgajnika v reštu.

ŠTEFAN: Morava podvizati, ker naši mandrijski lovci bodo danes lovili ob meji, pa jim morava pomagati pri pogonu.

LASKAR: Zajca daš haspuodu Tabajtu, ka ha šie nej zadeu s suojo krievljasto puško.

ŠTEFAN: Lisico pa gospodu Klepetavcu, da si bo z mastjo mazal, s kožo pa grel svoje revmatizme.

LASKAR: Tak pejva no! (Odideta na levo.)

BARBA in CILKA prihajata na sredo.

CILKA: Kaj pomeni to? Zibel je razmetana in Metke še ni videti!

BARBA: An srnjo dlako vid'm an kri...

(Dalje.)

Kratek letos čas predpustni, vse po taktu se vrši, da do posta se napleše, da prav nič ne zamudi.

Slednja bi dobila rada, preden pride post, moža, pa ga išče v valčku, polki — da bi le dobila ga!

To bi potlej bila srečna, ali mož bi se potil, prej je žvižgal, pel in plesal, zdaj ko polž bi tiho bil.

Tista, ki ne bo dobila pravočasno parček svoj, ploh naj vleče še to leto, naj si briše grenek znoj!

TRIKRAT OŽENJEN

Gospod Rebula se je oženil. To ni nič posebnega. Končno jih je oženjenih, ki nimajo tako lepega posestva in tako umazanih hranilnih knjižic kot jih je imel gospod Rebula. Njegov zakon pa ni bil srečen; ravno narobe, kar se istotako večkrat dogaja. Ali ni tako? Njegova žena je bila taka, da je bila Sokratova *Ksantipa* — den oaih nedolžnih otročičev, ki jih Herodež (da bi ga zlemek!) dal pomoriti, da so bili taki ko »lepe rožice, ki jili je slan'ca pomorila«. — Ker pa je bil gospod Rebula tako previden, da se je ročil pod najboljšim planetom in v najboljšem mesecu, se ga je Bog usmilil in poklical njegovo hudobno ženo na raport, odkoder se ni več vrnila. — Gospod Rebula je bil vdovec, ne haš mlad, toda v najboljših letih, in človeku ni dobro biti samemu, žasti ko potrebuje dobre gospodinjne... Gospod Rebula se oženi s sestro svoje blagopokojne prve žene. To Vanj je bil zakon, da ni mogoče povedati. Da je gospod Rebula bil angel, kar pa ni bil, bi mu bili zrasli rogovi. Vse ga je ponalovalo, gospod Rebula pa je potrpežljivo prenašal svoje peklenške muke. Nu, njegov srečni planet ga ni zapustil. Nekega dne je z veseljem oparil, da njegova žena ne more več dihati: njen strupeni žolč se ji je bil razlil po životu. Gospod Rebula ni bil preveč žalosten, ko so jo nosli iz hiše; je bogato sedmino je pripravil prijateljem, sorodnikom in znanim; pa tudi na dan pogrebn se je pilo in jedlo. Gospod Rebula je bil tudi tedaj zopet v ovoc, kar so mu celo njegovi največji sovražniki od srca privoščili. Vsakdo bi mislil, da ga že

vendar enkrat sreča pamet ki je boljše kot žamet in da ga bo njegov planet obvaroval tretje ženitve. — Pomislite, ljudje božje, gospod Rebula se je tretjič oženil in je vzel zadnjo in najmlajšo svoje prve in druge žene. Ta pa je bila sam zlodej v ženskem krilu; že na dan poroke je začela trpinčiti dobrega gospoda Rebulu, kteremu je pred dobro uro prisegla zvestobo, pokorščino in druge dobre lastnosti. Prijatelji so prašali, kaj vendar misli, kako bo prenašal življenje s tako hudirjevo družnico. »Nič se ne bojte, prijatelji moji«, odgovori junaški gospod Rebula. »Dve sem pokopal, hvala Bogu, pa še tretjo bom. Hočem se žrtvovati, da iztrebim vso družino, ki se je rodila v znamenju najslabšega planeta!«

V ZVERINJAKU.

»Oče, kakšna žival pa je to?«
 »To je pa avstralska žival. To je Kenguru. Ali ne vidiš, da nosi spredaj malho?«
 »Zakaj pa ima malho?«
 »Tepček. Če ga preganja sovražnik, se skrrije vanjo.«

V KOPELJI.

»Ali ste bili v vodi?«
 »Da.«
 »Ali je topia?«
 »Devetnajst stopinj.«
 »Čudozito.«
 Gospod plane v vodo, čez nekaj minut se prikaže ves rdeč in modrikast.
 »Ni mogoče, devetnajst stopinj. Voda je mrzla kot led.«
 »Ko sem bil jaz notri, je imela devetnajst stopinj.«
 »Kdaj je bilo to?«
 »Lani v avgustu.«

TEORIJA IN PRAKSA.

Na nekem trgu velikega mesta je neki prodajalec kričal na vse grlo: »Bonboni za hripavost! Bonboni za hripavost!«

Neki gospod pravi: »To se vendar ne pravi, bonboni za hripavost, ampak, bonboni zoper hripavost.«

Ta pa se mu odreže: »Le kričite vi tu pol dne kot jaz kričim, pa boste videli, ali so to bonboni za hripavost ali proti hripavosti.«

TO JE RES.

»Jaz sem bil še zelo mlad deček, ko sem očeta že spremljal na klavirju.«

»No, kako je to prišlo?«

»Stanovali smo ob morju. Nekega dne so valovi odnesli našo malo hišico. Oče je odplaval na skrinji, jaz sem ga pa spremljal na klavirju.«

EN GLAŽEK PREVEČ.

Že dolgo je od tega, kar se je X. vsled pomanjkanja, popolnoma odpovedal vživanju alkoholne pijače. Samo nekega dne ga je vendarle zapeljalo, da je zlijl precejšen glažek za kravato. Takoj je videl vse dvojno, gostilno, natararja, v zrcalu samega sebe, in ko se je prizibal pijan domov ter mu je žena odprla vrata, je vzkljknil:

»Joj, zdaj sem dobil kar dve ženi!«

ALI — ALI.

Gospod. »Posodite mi pet tisoč lir, da poplačam svoje dolgove.«

Bogataš. »Kaj pa vam pade v glavo? Jaz da bi plačeval vaše dolgove?«

Gospod. »Potem moram pač prositi za roko vaše hčer.«

„Noč metuljev“

Pod tem naslovom se bo vršila v soboto, dne 7. februarja t. l. velika maskerada »Dramatičnega društva« v Gorici v vseh prostorih Trgovskega doma. Kdor se boče v tem predpustu enkrat pošteno zabavati, ne bo zamudil te lepe prilike. Maskerada »Dram. društva« so znane. Kdo n. pr. se ne spominja lanskoletne? Kakor smo izvedeli, ne bo letošnja prav nič zaostajala za lansko, celo, so deč po vseh velikih predpripravah in po že naznanjenem velikem številu originalnih maskeradnih skupin, bo gotovo prekašala lansko. Za zabavo »mladine« in »starine«, za zabavo »plesalcev« in »neplesalcev« bo v vsakem oziru preskrbljeno. Svirale bodo tri godbe i. s. prvovrstni salonski orkester goriškega godbenega sindikata z Jazz-Bandom, vrli Mandolinistični orkester in Schrammel. Velika dvorana bo naslovu primerno okusno ozaljšana in bajno razsvetljena. Pred polnočjo se bo vršila revija mask. Najlepša marska in najlepša ma-

spiradna skupina prejmeti le... darila. Nedostojnim... sam bo vstop prepovedan in vse maske se bodo morale pri vходу legitimirati. Pričetek prireditve ob 9. uri zve. Po polnoči je vsakomur zabranjen vstop. Vstopnina za dame L 6 za gospode L 11. Ker ne bo dovoljen vstop brez vabila in ker so že vabila razposlana, prosimo, da se vsakdo, ki ni prejel pomotoma vabila, kar naj blagovoli sl. občinstvo odboru oprostiti, zgleda v tajništvo, ki posluje vsak dan od 2. do 3. pop. v Trg. domu (vhod Corso Verdi, dvorišče). Opozarjamo tudi, da je že preskrbljeno za dobro vinsko kapljico in dobro založen Buffet in kavarno. Tedaj v soboto vsi, ki so dobre volje, na »Noč metuljev«! in ne bojte se »Čuka«, ker se bo za soboto spremenil v lepega metuljčka!

ČAS IMA.

Tujec je prišel v vaško gostilno in sedel k mizi, katera edina je bila pogrnjena, dasi je pri nji še sedel neki domačin. Tujec je čakal nekaj časa, nato je postal nestrpen, in je začel bobnati po mizi s prsti, nato s palico. Slednjič je začel kričati:

»Kaj se res pri tej hiši nihče ne bo oglasil?«

»Tu pa zaman vpijete in tolčete. Natakaj je šel na dvorišče nakrmiti kokoši in ga ne bo še nazaj.« ga je poučil mirni sosed.

»In Vi?« je dejal tujec, »ali boste vi kar mirno dalje čakali.«

»Da.« je odgovoril ta. »Jaz sem krčmar.«

NIČ STRAHU!

Gospod Zimič je dobil na kolodvoru svojega prijatelja, ki mu je povedal, da je ubežal od tvrde, pri kateri je bil nastavljen s 100.000 lirami v žepu.

»Kaj te nič ne skrbi radi tega? Tvoj predstojnik te bo dal gotovo policijsko zasledovati.«

Ta pa je odgovoril: »Niti na misel mi ne pride, da bi me zasledoval. S seboj sem namreč vzel tudi njegovo ženo.«

POREDEN STRIČEK.

Nečakinja, Ali ti smem še kaj toplega pripraviti, predno odideš?

Stric. Ne, ker bi te rad ohranil v dobrem spominu.

ZAREKLO SE JI JE.

Gospa: »Zakaj si zapustila prejšnjo službo?«

Služkinja: »Radi mlajšega sina. Ta mi je vedno pihal skozi ključavnico peska v oči.«

Zlati časi se obetajo v Mariboru.

Dalmatinska klet!
Inteligence cvet
se tukaj zbira
politizira,
rešuje domovino
in pije vino...
Saj se vinca
dalmatinca
napije vsak, —
če ni spak, —
in najé
marokov rib,
škombrov sip,
vse, za dinarjev deset.
To pa Kopeti

v nasprotni kleti
prekositi hoče
in se krohoče:
Dobiš pri meni vinca
še bolj dalmatinca,
pol žrebeta,
pol teleta,
kruha hleb,
ako sežeš v žep
in daš dinarjev devet. —
Ali Koljakova zdaj klet
ti za dinarje le pet
da pečeno kuro,
povrhu zlato uro,
pečenko, kislo zelje,
pijanega te domov popelje. —
in tako naprej naprej,
lušno bo še, hej!

Narodna Knjigarna Gorica

Via Carducci št. 7 — Telefon števil. 169
(v hiši Goriške Ljudske Posojilnice)

se priporoča cenj. trgovcem,
društvom in krožkom za nakup
potrebščin za N N N N N

PREDPUSTNE ZABAVE.

KAKOR: serpentine, balončke,
korijandole, cvetlice razglednice
za šaljivo pošto, kotiljone,
pisane kroglice, pisani trakovi
in verige, svilen papir, krep
papir, kakor tudi vse druge
predmete za okrasitev
dvoran.

Po ceni!

Postrežba točna!

EVA.

»Jaz bi rada šla oblečena kot Eva na maškerado. Če bi le mogla dobiti primerno obleko.«

»No, figovo pero boš že dobila.«

TUDI DOBRO.

Neko damo je vjela ploha. Ni imela dežnika. Stala je na mestu in ni vedela, kaj naj stori. To vidi mladi gospod in ji reče: »Dovolite, da izrazim svoje polno obžalovanje radi tega, da vam trenutno ne morem ponuditi svojega dežnika, ker ga nimam s seboj.«

TAKO JE!

Gospa je bila v mestu in je nakupovala različne stvari. Ko

je prišla domov, je videla, da je nekaj važnega pozabila. Gospod je nestrpen in izblekne: »O te ženske! Na kaj pa si mislila zopet! Tvoje misli niso figo vredne!«

Gospa pa je odgovorila prijazno: »Oprosti, saj sem samo nate mislila.«

GLAS Z ONEGA SVETA.

Gospod Leblanc čita pri jutru svoj dnevnik in se ne malo začudi, ko najde tam novico o svoji — smrti. Takoj telefonira svojemu prijatelju Durandu: »Halo Durand! Ali si čital novico, da sem umrl?« — »Da, da, ubogi moj Leblanc; ali povej mi vendar, odkod mi pravzaprav telefoniraš?«

Potrpežljiv.

»Povej, Artur, ali me boš imel vedno tako rad, tudi kadar se poročiva?«

»Zakaj pa ne, Agata?«

»In če pride modistinja z velikim računom?«

»Plačal ga bom in se veselil, da moja žena v novem klobuku vse lepša izgleda.«

»In če bom rabila dve novi obleki na mesec?«

»Lepše ko je žena oblečena, bolj ugaja svojemu možu.«

»In če bo čevljar poslal tujpatam po par lakastih čevljevčkov, da bom šla k čaju ob peti uri, zakaj tvoja žena se mora vendar postaviti?«

»Z zadovoljstvom bom poslušal od svojih prijateljev, da inas lepe nožice.«

»Veš, Artur, da si ljubeč možiček, Ali mi boš kupil tudi avtomobil?«

»Naravno! Ženska kot si ti, ne sme peš hoditi.«

»In kaj boš dejal, če se kateri tvojih prijateljev zaljubi v mene?«

»Malo zabave to nič ne škodi. Ti boš potem šele spoznala, koliko sem ti jaz vreden.«

»In če bi se jaz hotela od tebe ločiti in se poročiti s katerim tvojih prijateljev?«

»Po tem bi se — oddahnil!«

ČUDEN STAVEK.

Pondeljek je poslal torka k sredi, naj vpraša četrtek petka, je-li res po soboti nedelja.

Pravijo.

Pravijo na Topolcu, da je tam ena pupa mleda, možila bi se rada; fantov je res dosti, vsi mladi in veseli, ali zanjo vsi prestari.

Pravijo, da če se ne omoži ta pust, potem da pojde v Gorico v Čukov samostan.

Pravijo, da je M. vanziral zaradi P. ker je lepo in zalo deklet. Nevarno je, da mu uteče, če ne bi bil kaporal.

Pravijo, da mladenič iz Anhovega snubi neko deklet, ampak ne radi lepote, pač pa radi krasne bale in velike dote.

Pravijo, da se nekateri fantje iz Anhovega močno jezijo, ker jih Čuk ni nič obiskal v pretekli številki.

Pravijo v Šempetru, da je obljubil bivši gospod Zadrega Nohtogríz, da se bo, kakor hitro se oženi, zanimal za šport. Bajé je že nabral stare nogavice za napravo »fusbala«. Šempeterci žele, da bi gospod Zadrega kaj kmalu začel brcati krogljo.

Pravijo, da je neki gospod v Čadru zelo ponosen, odkar je bil njegov gramofon v Čuku; zato je valil že več čadrskih fantov na »špaš« a ga nihče ni ubogal. Čuk bi ga pa še manj.

Pravijo istotam, da Čuk ni kriv, če gramofon pesmi poje. Zato pa vsem tistim srčno želi, naj bi ostal mirne krvi, gospod pa naj fante na miru pusti, ker godba vse mlade najbolj veseli.

Pravijo, da je v neki vasi gnezdo, kjer se valijo zelene jajca. Čuk je radoveden, kaj pride iz njih, ker se bolj konkurencija.

Pravijo v Skednju, da imajo naj-
čisti prostor za pustno zabavo »Salo
onelli« in sicer samo za Skedenjske
ame in njih kavalirije. Slučajno m-
ogrede sem se ustavil tudi jaz tam
in sem nekoliko opazoval celo to
stvar.

Videl sem mnogo dam, ko so si
mogle iskati kavalirije; po celi dvo-
rani so skakale gor in dol, a kava-
lirjev niso mogle dobiti, ker jih je
bilo premalo.

Pravijo po celem Skednju, da se
je neka dama izrazila v Sali Bonelli,
da ne mara, da vstopijo notri tudi
kranjski Janezi. Čuk na palci pr-
poroča gospodični, da si nekoliko za-
drži jezik za zobmi, če ne bo spo-
znala šele, kaj se pravi Kranjski
Janez.

Pravijo Skedenski možaki, da mo-
gajo v kratkem napraviti še eno pipo
za vodovod, ker sedaj ko imajo samo
eno, ne morelo priti vsi na vrsto da
bi pili, zato vlada strašanska žela v
Sali Bonelli.

Pravijo tudi v Rojani dekleta, da
je zelo pomanjkanje fantov; nato
sem se hotel sam prepričati ali je
res vse to. Uren kot Čuk, sem se
odpravil na potovanje, že utrujen se
nekoliko ustavim via Romano v ne-
ki gostilni. Kaj sem videl pa tam?
Neko dekle iz Koč doma, in neko
drugo od Gorice. — Kar strah in
groza je bila za gledati, ko sta se
vlačili za lase gori in doli po gostil-
ni. Jaz ubogi Čuk sem moral zleteti
na peč in sem gledal doli. Ta kurji
boj je bil zaradi nekega fanta. Obe
bi ga radi imele, a nobene ne mara.

Pravijo v Rojani, da dekle iz de-
žele, ko pridejo v Rojan na plešišče,
ne zna nobena več svojega materin-
skega jezika. Čuk ni mogel niti en-
krat iti plesati, ker ne zna laškega.

IZ MARIBORA.

Pravijo v Mariboru, da so časopi-
si, ki sprejmejo zastoj »Čukov kole-
dar«, ga rabijo, a ga vendar ne pri-
oročijo ali vsaj naznanijo v listu.
Ipe cajtenge so to!

Pravijo, da bodo v Mariboru vse
kieti spreminili v dalmatinske, ker
jih je še premalo in da bodo na Teziv
napravili še eno Čopalko, ker že dal-
matince rimanjkuje, a dežja že ni
bilo 3 mesece.

Pravijo, da prodajajo po 12 Din. v
Mariboru »Čukov koledar« za leto
1925 povsod, kjer uganja svoje burke
njegov ata »Čuk« ki se ponuja po
Din. 1,50.

Pravijo, da se je letos Bog oče
smilil Primorcev v Mariboru, ker je
poslal primorsko vreme.

Pravijo, da je neki kajneda, ki zna
sko sakramensko poljudno predava-
ti, se izrazil v šoli da so vsi Pri-
torci idijoti. Čuk ima dobra ušesa in
na prijeti za ušesa! Če se dotični ne
poboljšal, mu ves komunizem ne
pomagal. Pa, ma vaj in malora!

ČUDEN SLUČAJ.

Nekoč je živel mož, ki je
imel v življenju vse polno
uspehov; nekega dne je pri-
povedoval vzrok svojih nena-
vadnih uspehov.

»V svoji mladosti sem imel
samo dve knjigi in sicer
Kniggejevo. »Občevanje z
ljudmi in še drugo »Ravna-
nje z živalmi«. Ti dve knjigi
sta mi mnogo koristile, ker mi
je knjigovez pomotoma za-
menjal naslovni strani. Radi
tega sem se iz »Občevanja z
ljudmi« naučil ravnanja z ži-
valimi in iz »Ravnanja z živa-
limi« občevanja z ljudmi!«

DOBER MOŽ.

»Kaj pravite k temu prsta-
nu z briljanti? Tega darujem
moji ženi za rojstni dan.«

»Čenu pa vedno prstane?
Zakaj ne daruješ svoji ženi
ničesar za vrat?«

»Tudi to. Poglej — kos mi-
la.«

PRI BRIVCU.

Pomočnik: »Kako želite,
gospod profesor, da vas ostriz-
žemo?«

Profesor: »S strojčkom na
1½ milimeter.

Pomočnik: »Mi imamo
strojčke samo za ½, 1 in 3 mi-
limetre.«

Profesor: »Človek, ne bodi-
te vendar tako neumen. Vze-
mite prvo strojček na 1 mili-
meter, nato onega na ½ mili-
metra, pa imate lepo 1½ mi-
limetra.«

DOBRO DELO.

»Kaj čitam, Slikar Čopiček.
ki stanuje v moji hiši, se je
smrtno ponesrečil. Zapustil
je bolešno ženo in pet malih
otrok. Za te reveže je treba
kaj storiti. Predlagal bom, da
se nabira zanje darove. Če na-
beremo vsaj 200 lir, ker mi
še dolgujejo na najemini.

MED OTROCI.

Maks, Moj oče zna latin-
sko.

Pavel, Moj oče pa zna čas-
rati.

Maks, Čarati? To pa ni res.

Pavel, Pa je. Mati vedno
pravi, da dela iz noči dan.

DEŽNIK.

Ta dogodbica se vrši v ka-
varni.

Prvi gost: »Gospod, mislim,
da sva se midva že pred enim
letom srečala v tej kavarni.«

Drugi gost: »Vi me tedaj
poznate?«

Prvi gost: »Vas ne, pač pa
Vaš dežnik!«

Drugi gost: »Moj dežnik?!
Pred enim letom dežnika sploh
nisem imel!«

Prvi gost: »Vi sicer ne, toda
jaz sem ga imel!«

GRENKA ZADEVKA.

»Zakaj ste tako slabe volje,
Francka?«

»Jezim se radi svojega za-
ročenca. Vsak dan dobi kaj
drugega, kar mu na meni ne
vgaja. Bog je ustvaril svet v
šestih dneh in še ni brez po-
greška. Jaz pa sem bila rojena
v pol ure, pa naj bi bila brez
pogreška.«

HUDOBNO.

»Igranje klavirja sinoči je
bilo neznosno. Samo en prij-
ten glas sem slišal.«

»In ta je bil?«

»Glas. — ko so zaprli kla-
vir.«

VZROK LOČITVE.

Pred kratkim je stala pred
sodnijo gospa, ki se je hotela
ločiti od svojega moža. Na
sodnikovo vprašanje, kaj je
temu vzrok, je ta odgovorila,
da je preteklo že leto, ko mož
ni z njo niti besedice sprego-
voril. Sodnik se je obrnil do
moža z vprašanjem, če je to
resnica, nakar je ta odgovo-
ril:

»Res je to, toda iz enostav-
nega razloga, ker jo v njenem
govoru niti enkrat nisem ho-
tel prekiniti.«

ZALJUBLJENI VELIKAN.

»Kako pa naj dotičnega mo-
ža spoznam?«

»Malenkost. Tri metre vi-
sok je, na njem pa vedno vi-
si mala gospodična.«

NEVERJETNO.

»Naši kuharici smo dali li-
stek za v gledališče. Nasled-
nje jutro smo jo vprašali:

— No, kako je bilo?

— Prav dobro, samo ena
stvar se mi zdi neverjetna.

— Kaj pa?

— Med 3 in 4 dejanjem pre-
teče eno leto in je bila še ved-
no stara kuharica v službi.

ZNAMENJE.

»Prepričana sem, da
Fric ljubi in da bo neke
dne vprašal za moje roko.«

»Iz česa sklepaš to?«

»Ker že zdaj komaj skriva,
da moje matere ne more tr-
peti blizu.«

OLAJŠEVALNO.

»Vi ste Antonu Steklenja-
ku vrgli vrč na glavo. Ali mo-
rete navesti kako olajševalno
okolnost?«

»O da! Vrč je bil že preje
močno okrušen.«

POZNAVALCI

UMETNOSTI.

»Moderno slikarstvo ima
vsaj eno dobroto na sebi. Teh
slik nam ne more nihče ponu-
diti kot dela starih slavnih
mojstrov.«

Pisma.

POZDRAVI IZ VERONE.

Pozdrave pošiljamo starišem, bra-
tom, sesram, tetam in tudi dekle-
tam, posebno pa vam, letniku tisoč-
devetstopenet.

Pa smio konjiki mi,
se jih malo kje dobi,
zato nam pravijo palatinir,
ker kalopamo res zmiraj v dir.
Prezeli Franc, iz Stržišča in drugi.

IVAN TEMIL - Gorica

Via G. Carducci šte. 6

BRUSAR in NOŽAR

V delavnici so nameščeni delavci - specialisti za
brusarska dela, kakor tudi za popraviljenje vseh
operacijskih predmetov i. t. d.

Nožarnica „SOLINGEN“

Prodaja tudi toaletne predmete

V zalogi se nahajajo najboljši, pristni in garantirani kamni-
osle bergamaške za brušenje kos. - Delavnica na elek-
trično gonilno silo z bogato zalogo predmetov, kakor nožev,
sploh vseh rezil.

Brusi brivne in žepne nože, škarje,
mesarske in knjigoveške ter vse druge nože
in rezila.

ZA IZVRŠENA DELA JAMČI.

POSEBNOST: Žepne električne žarnice iz
najboljših tovaren.

M JE RAZUMLJIVO.
 i božjo voljo, gospod
 esor, vi vendar ne boste
 brez klobuka k konfe-
 renci.
 »Saj ne grem k konferenci
 raz odpotujem.«

Proda se takoj lepo posestvo v bli-
 žini Maribora, obsežno 52 Johov, pri-
 merno za dve družini. Zemljišče prvo-
 vrstno, prikladna gospodarska poslopja
 za obdelovanje posestva. - Na prodaj
 tudi vagon rži, 20 sodov sadjevca, vozo-
 vi, stroji in drugo orodje. Cena 800.000
 Din., proti ugodnim plačilnim pogojem.
 Pojasnila daje »Kavarna Drava« v
 Mariboru.

Angleški prinč à L. 13.— stekle-
 nica liter.
 Rhum Kingston à L. 13.50 stekle-
 nica liter.
 Jajčna maršala à L. 12.— stekle-
 nica liter.
 Maršata Trapani najfinejša L. 5.-1.
 Vermouth turinski - beli vermouth
 à L. 5.— liter. Likerji: Curacao,
 Chartreuse, Maraškin, Hruškovec,
 Benedictine, Janežev, Sibilla. - Vzo-
 rec Srega, China à L. 15.50 ste-
 klenica liter. Kognak fini Sam-
 panjec à L. 10. steklenica 7/10.
 Domače žganje a L. 11 liter.
 Žganjarna na trgu Sv.
 Antona šte. 7.

Nova trgovina z raznim blagom.

Velika zaloga tkanine (moško in ženko blago) srajce, maje, nožnice, rezne
 obleke, ter krama; dežniki, čevlji, klobuki, kape; nadalje: posode, porcelan,
 steklo, šipe, (češko blago), svetilke, električne priprave ter žarnice naj. ljših znamk.

Mizarske, šolske in pisarniške potrebščine i. t. d.

Vse po konkurenčnih cenah.
 Priporoča se slav. občinstvu **F. Prencis, Šolkan**
 na glavnem trgu.

Trgovina z m. nafakuro
ŠKODNIK ANTON
Gorica - Via Seminario 10 - Gorica

Le zadovoljnost k pravi sreči vodi!
 Zapomni si, ne vsta, to resnico,
 in preden sežeš ženinu v desnico,
 previdna pri nakupu bale bodi!

Blago po nizki ceni, zadnji modi
 predaja za deželo, za Gorico
 pri semenišču v biči z desetico
 trgovec **Škodnik Anton**, znan povsodi.

A to se tiče tudi tebe, mati,
 in tebe, žena, ženin, fan, deklina,
 trgovec ki kupuješ mnogo škrati

cefirja, oksforda in etamina!
 „Sem zadovoljen z blagom!“ vsak poreče
 in zadovoljnost ključ je že do sreče.

Manufakuro, perilo, izdelane oblike
po cenah brez konkurence
 kupite pri dobroznani

Bratje Mose

Via Rastello 7 - GORICA - Via Rastello 7

AKO ŽELITE NAKUPITI DOBRO BLAGO IN ELEGANTO IZGOTOVLJENE OBLEKE PO NAJNIŽJI CENI,
 OBRNITE SE EDINO NA DOMAČO TVRDKO

ANDREJ MAVRIČ

Via Carducci 3 -- GORICA -- Via Carducci 3

Tam dobite blago po sledečih cenah:

Družinsko platno 150 cm.	od L. 8.— naprej	Krminsko za srajce	od L. 3.50 naprej
Madonna 150 cm.	8.— "	Saten črn in barvan	5.50 "
Madonna 80 cm.	3.50 "	Naglavne rute	2.50 "
Medapolan Reclam 80 cm.	3.— "	Panama za srajce boljše vrste	4.80 "
Sposalizio 80 cm.	4.50 "	Popelin za ženske obleke	14.50 "
Kuhinjske brisače	1.90 "	Volna fina Gaberden	28.— "
Prtiči	2.50 "	Moške hlače	14.— "
Brisače	3.— "	srajce	15.— "
Odeje volnene	34.— "	spodnje hlače	9.— "
" finejše vrste	65.— "	Ženske srajce	8.— "
Koltre	50.— "	Zamet moški	9.— "
Posteljna pregrinjala bela in		Hlačovina	4.— "
barvava	25.— "	Moške obleke	60.— "
Gradl za postelje	3.20 "	Obleke za birmance	30.— "
Zephir za srajce	3.— "	Izgotovljene štramace	50.— "
Perkali rožasti	3.20 "	Velika izbira moškega sukna	10.— "

Velika izbira kožuhovine po tovarniških cenah.

Velika krojačnica, katera sprejme vsako naročilo ter ga izvrši točno in po zmernih cenah.

Za vsako naročilo se jamči.

Za obilen obisk se najtopleje priporoča udani **Andrej Mavrič - trgovec.**

Na drobno!

Na debelo!